

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

Ein Wolgefalln Gott an uns hat /
Nun ist groß Fried ohn Unterlaß /
All Fehd hat nun ein Ende.

Hæc laudatio jucunda & decora est, Pl.
147. v. 5. Qui itaque in ea oblectationem

quæret hic in militante Ecclesia: ille in gradu excellentiori Gloria suum resonabit in triumphante, in seculum.

Fiat id per Christum, Dominum & Servatorem nostrum, Amen!

Alia Concio.

In quâ aliera pars Evangelii festivalis pertractatur.

EXORDIUM.

Iussit Deus juxta alium ornatum summi Pontificis, pectorale confici, quod summo Sacerdoti in humerali portandum, super pectus suum, in quo erat URIM & THUMIM, doctrina & veritas, Exod. 28. v. 15. & seqq.

Mysticam hoc habet significationem.

Nos omnes Sacerdotes sumus coram Deo, tales nos Christus sanguine suo initiavit, Apoc. 1. v. 6. iccirco nobis spirituale humerale gerendum, quod non Purpura Imperatoris, nec Pontificale Pontificis, sed vestimentum salutis, Esa. 61. v. 10. quo in baptismo induti sumus, Gal. 3. v. 28. Nempe innocentia & justitia Domini nostri Jesu Christi, qua consistere possumus, ne obmutescamus, quando Rex intrabit, ad videndum discumbentes, Math. 22. v. 11. 12.

Quemadmodum igitur summus Sacerdos in humerali gerebat Urim & Thumim, quæ distinctæ gemmæ erant, clarissimum jubar de se edentes, quando Dominus consulebatur, ut hinc responsio colligenda esset, sicut nonnulli sentiunt, quamvis alii aliter opinentur, adeoque incertum sit, quid fuerit.

Sic nos decebit, Urim & Thumim, doctrinam & veritatem semper in corde no-

bisicum portare, ut rectè credamus, & piè vivamus, quæ summatotius rei est, Eccl. 12. v. 13. & præcipuè consistit in notitiâ nostri, & Domini nostri Jesu Christi.

Quod *notitiâ nostri* attinet, ea tam necessaria est, quàm quæ maximè. Multum admiratione intuentur summitatem montium, declivitatem rupium, accessum & recessum maris, latam cœli circumferentiam, multitudinem stellarum,

In sese verò tentat descendere nemo. Ut Poëta canit. In propria domo sumus alienigenæ, in aliena curiosi, 1. Tim. 5. v. 13, 2. Thess. 3. v. 11.

Genuini Christiani non susq; deq; habeant hoc, sed seipos probent, 2. Cor. 13. v. 5. *Hoc quidem difficile, sed beatum est*, ait Augustinus. Quod si nosmetipos dijudicarem, non utique dijudicarem, 1. Cor. 11. v. 31.

Sed non sufficit hoc: ulterius potius procedendum est, & opera navanda, ut Patrem cœlestem, & Filium ejus Jesum Christum, quomodo in verbo suo se manifestavit, rectè agnoscamus, agnitumq; colamus, in quo vita æterna consistit, Joh. 17. v. 3.

Postquam itaque in præcedente Con-

cione

cione *Ἀνερωπελογίαν*, sive *notitiam nostri* consideravimus: jam ad alteram Evangelii partem transibimus, contemplaturi, *χρησιγνωσίαν* sive *notitiam Domini nostri Jesu Christi*.

J. J.

Exegesis.

Sapientissimus Regum Salomo, cujus similis nunquam fuit, neq; erit, 1. Reg. 3. v. 13. ænigma considerabile nobis omnibus proponit, quando ait: Quis constituit omnes terminos terræ? quod nomen est ejus, & quod nomen filii ejus, si nosti? Prov. 30. v. 4.

Triplex hinc quæstio occurrit, 1. enim quærit: *quis constituit omnes terminos terræ?* Hoc nemo alius fecit, quàm magnus ille Jehova Elohim, qui cælum & terram non modò creavit: sed & cum in principio aqua & terra in chaos permixta erant, divisit, & cuique terminum suum constituit, Gen. 1. v. 9. ipse definiit regiones, & terminos habitationi hominum, Act. 17. v. 27.

2. Quærit: *Mahschemo, quodnam est nomen ejus?* Ethnici Deos suos variis nominibus indigarunt: sed nomen veri, vivi & æterni Dei ipsis ignotum fuit, unde Paulus, Rom. 1. v. 21.

3. Quærit: *quod nomen filii ejus?* Judæi mirabiles hinc glossas confingunt, sed verba clara sunt: Quis constituit omnes terminos terræ? & quod nomen filii ejus? Ex quo irrefragabiliter consequitur, quòd magnus ille Jehova, qui omnes terræ terminos constituit, etiam filium habeat, quem ab æterno ex essentia sua genuit juxta illud Davidis, Psal. 2. v. 7.

Hoc mysterium ratione nostrâ nullatenus comprehendi potest; *Licet scire, quod natus, non licet disputare, quomodo natus,* ait Ambrosius. *Novit quem genuit pater, novit, qui genitus est filius,* juxta Nazianzenum, & sic manet magnum pietatis Mysterium, 1. Tim. 3. v. 25.

Si Evangelium nostrum inspicimus, & notitiam Christi ex eo discere cupimus, hinc filius, magni illius Dei, qui orbis terminos constituit, nobis proponitur:

1. *Tanquam frater & consanguineus noster suavissimus,* sic enim Angelus: Nolite timere: Ecce enim, evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo: quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Dominus, in civitate David. Quod coincidit cum illo Johannis: Verbum caro factum est, & habitavit in nobis. Et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti à Patre, plenum gratiæ & veritatis. Joh. 1. v. 14.

Habemus itaque talem Salvatorem, qui carnem & sanguinem nostrum induit, nobisq; fratribus suis in omnibus similis factus est, excepto peccato, Hebr. 2. v. 17. Hoc demonstrant

1. *Humana nomina,* quæ ipsi in sacris passim assignantur. Vocatur enim homo, 1. Tim. 2. v. 5. Filius hominis, Joh. 6. v. 53. Dan. 7. v. 13. Semen mulieris, Gen. 3. v. 15. Semen Abrahæ, Hebr. 2. v. 16. Filius & fructus ventris Davidis, 2. Sam. 7. v. 12. Psalm. 89. v. 36. Matth. 1. v. 1. & cap. 22. v. 42. Fructus lumborum ejus, Act. 2. v. 30. Filius Mariæ, Luc. 1. v. 31.

2. *Humana principia.* Præditus enim est animâ rationali, Matth. 26. v. 38. quam dedit redemptionem pro multis, Matth. 20. v. 28. & Patri commendavit, Luc. 23. v. 46.